

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 27P/228/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1217219782
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Pacherová
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2018:1217219782.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v konaní pred sudkyňou JUDr. Michaelou Pacherovou, PhD. v právnej veci navrhovateľky - manželky: C. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. X/D, Bratislava, zastúpenej: JUDr. Lucia Danišovičová, advokátka, so sídlom Drieňová 1/D, Bratislava proti odporcovi - manželovi: R. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. X/D, Bratislava, o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu: X. Y., nar. XX.XX.XXXX, zastúpený Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom Vazovova 7/A, Bratislava, takto

r o z h o d o l :

- I. Súd manželstvo účastníkov konania C. Y., rod. H., nar. XX.XX.XXXX a R. Y., nar. XX.XX.XXXX, uzavreté dňa XX.XX.XXXX, zapísané v knihe manželstiev matričného úradu G. U., vo zväzku XX, ročník XXXX, na strane XX, pod poradovým číslom XX r o z v á d z a .
- II. Súd schvaľuje rodičovskú dohodu nasledovného znenia:
- III. Maloletý X. Y., nar. XX.XX.XXXX sa na čas po rozvode manželstva zveruje do osobnej starostlivosti matke.
- IV. Otec sa zaväzuje platiť na maloletého X. výživné vo výške 100 € mesačne vždy k 15. dňu v mesiaci k rukám matky.
- V. Styk otca s maloletým X. sa neupravuje.
- VI. Matka bude maloletého X. Y., nar. XX.XX.XXXX zastupovať a spravovať jeho majetok.
- VII. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1./ Navrhovateľka sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 11.12.2017 domáhala rozvodu manželstva s odporcom a úpravy výkonu práv a povinností oboch rodičov k maloletému dieťaťu na čas po rozvode.

2./ Svoj návrh odôvodnila tým, že s odporcom uzatvorila manželstvo po dvojročnej známosti. Ich manželstvo bolo spočiatku harmonické, funkčné, s manželom si rozumela, pristupoval k nej s porozumením. Odstupom času si začala uvedomovať, že prístup manžela k životu, k práci, k povinnostiam, k starostlivosti o dieťa je skôr pasívnejší a všetka snaha o zlepšenie kvality života leží na jej pleciach. So starostlivosťou o mnohé stránky života jej pomáhali jej rodičia. Navrhovateľke začalo prekážať, že akúkoľvek aktivitu vo vzťahu k odporcovi musela sama zariadiť. Manžela začala vnímať ako kamaráta, nakoľko nespĺňal atribúty, ktoré by vyžadovala od svojho životného partnera a z toho dôvodu nemala námietky, keď sa rozhodol pracovať mimo územia Slovenskej republiky. Od februára 2015 dochádzalo k oslabeniu funkcií manželstva, manželia prestali spolu hospodáriť, výchovu dieťaťa zabezpečovala výlučne navrhovateľka. Medzi manželmi z dôvodu odlišnosti pováh došlo k citovému odlúčeniu, k strate dôvery a k úplnej strate záujmu vytvárať spoločné hodnoty a podieľať sa na spoločných cieľoch v záujme rodiny. Maloletý X. je citovo výrazne naviazaný na matku, je žiakom

základnej školy. Jeho vývoj zodpovedá jeho veku, je zdravý, nemá výraznejšie výdavky spojené s jeho starostlivosťou.

3./ Odporca sa k návrhu navrhovateľky vyjadril, a to podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 04.05.2018, v ktorom uviedol, že s rozvodom manželstva súhlasí. Ich manželstvo, rovnako ako navrhovateľka, považuje za nefunkčné. Postupom času sa citovo odcudzili, nakoľko odporca žil väčšinou času mimo územia Slovenskej republiky za účelom práce. K maloletému X. uviedol, že s navrhovateľkou uzatvorili dohodu o výkone rodičovských práv a povinností, ktorú žiada schváliť. Záverom uviedol, že žiada, aby súd rozhodol v jeho neprítomnosti nakoľko sa bude nachádzať dlhšiu dobu v Tureckej republike z dôvodu pracovnej ponuky.

4./ Súd skôr, než začal vo veci konať, vyriešil otázku právomoci tunajšieho súdu na konanie a rozhodovanie vo veci, pretože sa jedná o vec s cudzím prvkom, keďže na strane odporcu - manžela vystupuje účastník, ktorý je občanom Tureckej republiky napriek tomu, že má na území Slovenskej republiky trvalý pobyt. Navrhovateľka - manželka spolu s maloletým synom X. sú občanmi Slovenskej republiky s trvalým pobytom na jej území.

Podľa § 2 zákona o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom (ďalej len „ZMPSP“), ustanovenia tohto zákona sa použijú, len pokiaľ neustanovuje niečo iné medzinárodná zmluva, ktorou je Slovenská republika viazaná alebo zákon vydaný na vykonanie medzinárodnej zmluvy. Súd zistil, že medzi Slovenskou republikou a Tureckou republikou nie je uzatvorená medzinárodná zmluva o právomoci v občianskych veciach. Súd preto posúdil právomoc v zmysle ustanovení ZMPSP.

5./ Podľa § 38 ods. 1 ZMPSP, v manželských veciach (konanie o zrušenie manželstva rozvodom, o neplatnosť manželstva a o určenie, či tu manželstvo je alebo nie je) je právomoc slovenských súdov daná, ak aspoň jeden z manželov je slovenským občanom.

Podľa § 38a ZMPSP, právomoc slovenského súdu na konanie o výživnom je daná, ak má oprávnený alebo povinný bydlisko alebo obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky.

3

27P/228/2017

Podľa § 39 ods. 1, 4 ZMPSP, právomoc slovenských súdov vo veciach starostlivosti o maloletých je daná, ak má maloletý na území Slovenskej republiky svoj obvyklý pobyt alebo jeho obvyklý pobyt nemožno určiť. Slovenský súd má v konaní o rozvode manželstva, neplatnosti manželstva alebo o určení, či tu manželstvo je alebo nie je, právomoc upraviť aj práva a povinnosti rodičov k ich spoločnému dieťaťu, ak a) dieťa má na území Slovenskej republiky obvyklý pobyt alebo b) aspoň jeden z rodičov má rodičovské práva a povinnosti k tomuto dieťaťu, manželia sa výslovne podrobili právomoci súdu a výkon tejto právomoci je v najlepšom záujme dieťaťa.

6./ Z uvedeného súd vyvodil záver, že slovenský súd má právomoc na konanie a rozhodovanie v predmetnej veci rozvodu manželstva a úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k spoločnému maloletému dieťaťu na čas po rozvode s poukazom na to, že sa jedná o rodinnú vec, navrhovateľka - manželka je slovenským občanom, maloletý má na území SR obvyklý pobyt.

7./ Súd v ďalšom skúmal, ktorým právnym poriadkom sa bude spravovať v konaní a rozhodovaní v danej veci. Navrhovateľka - manželka ako štátna občianska SR a odporca - manžel ako občan Tureckej republiky, uzavreli manželstvo pred orgánom Slovenskej republiky.

8./ Podľa § 22 ods. 1 ZMPSP, zrušenie manželstva rozvodom sa spravuje právnym poriadkom štátu, občanmi ktorého sú manželia v čase začatia konania. Ak sú manželia príslušníkmi rôznych štátov, spravuje sa zrušenie manželstva rozvodom právnym poriadkom slovenským.

Podľa § 24 ods. 3 ZMPSP, výkon rodičovských práv a povinností sa spravuje právom štátu obvyklého pobytu dieťaťa.

Súd z uvedeného vyvodil, že vo veci sa bude riadiť právnym poriadkom Slovenskej republiky, hoci manželia sú príslušníkmi rôznych štátov, avšak maloleté dieťa má obvyklý pobyt na území SR.

9./ Miestna príslušnosť Okresného súdu Bratislava II na konanie o rozvod manželstva podľa § 92 C.s.p. je daná tým, že posledné spoločné bydlisko manželov bolo v Bratislave na T. O., pričom na uvedenej adrese má navrhovateľka dodnes bydlisko.

10./ Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom navrhovateľky, výsluchom kolízneho opatrovníka, oboznámil sa s listinnými dôkazmi založenými v spise a to najmä sobášnym listom, rodným listom dieťaťa, potvrdením o príjme, rozpisom mesačných výdavkov matky, rodičovskou dohodou, ako i ďalším obsahom spisového materiálu, vec prejednal v neprítomnosti otca maloletého dieťaťa, nakoľko otec maloletého žiadal, aby súd rozhodol v jeho neprítomnosti a zistil nasledovný skutkový stav:

11./ Účastníci uzavreli manželstvo dňa XX.XX.XXXX. U oboch sa jedná o manželstvo prvé, navrhovateľka - manželka je národnosti slovenskej, štátnej príslušnosti SR, odporca je štátny príslušník Tureckej republiky. Z ich manželstva sa narodilo jedno maloleté dieťa.

12./ Navrhovateľka pred súdom uviedla, že súhlasí aby súd vec prejednal v neprítomnosti jej advokátky. K manželstvu účastníkov uviedla, že s odporcom sa zoznámili v roku 2008 v Tureckej republike, do roku 2010 žili tak, že za ním chodila cez leto. V roku 2010 uzatvorili manželstvo a od tejto doby žijú na území Slovenskej republiky. Dňa 19.06.2011 sa im narodil syn X.. Navrhovateľka uviedla, že celá domácnosť bola na nej. Zabezpečovala ju

4

27P/228/2017

nielen po fyzickej ale aj po finančnej stránke, odporca jej s ničím nepomáhal. V roku 2015 dostal ponuku pracovať cez sezónu v Turecku (od marca do novembra). Každoročne ho s maloletým navštevovali, finančné prostriedky, ktoré počas sezóny zarobil navrhovateľke nikdy nedal, dokonca ani na maloletého neprispieval. Jeho konanie ju viedlo k tomu, že si

uviedomila, že jej je lepšie, keď je manžel v Turecku a preto mu v roku 2017 oznámila, že má záujem o ukončenie ich manželského zväzku. Situácia je taká, že navrhovateľka spolu s maloletým naďalej chodí za odporcom do Turecka, je s ním v kontakte, majú kamarátsky vzťah. Na maloletého žiadnym spôsobom neprispieva. Čo sa týka výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, navrhovateľka uviedla, že s odporcom uzatvorili rodičovskú dohodu, ktorú založila do spisu.

13./ Kolízny opatrovník pred súdom uviedol, že súhlasí s rodičovskou dohodou v znení, v akom ju obaja rodičia uzatvorili.

14./ Podľa § 18 Zákona o rodine manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

Podľa § 19 ods. 1 Zákona o rodine o uspokojovanie potrieb rodiny založenej manželstvom sú povinní starať sa obidvaja manželia podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Uspokojovanie potrieb rodiny je aj osobná starostlivosť o deti a domácnosť.

Podľa § 22 Zákona o rodine k zrušeniu manželstva rozvodom možno pristúpiť len v odôvodnených prípadoch.

Podľa § 23 ods. 1, 2, 3 Zákona o rodine súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo už nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia. Súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvoze vždy na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvoze vždy prihliadne na záujem maloletých detí. Súd pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinností manželov podľa § 18 a 19.

15./ Súd z vykonaného dokazovania dospel k záveru, že manželstvo účastníkov je hlboko a trvalo rozvrátené. Účastníci už dlhodobo nežijú v spoločnej domácnosti, intímne sa nestýkajú, spoločne nehospodária. Každý z účastníkov žije v inej domácnosti. Nemajú záujem na obnovení spolužitia. Vzhľadom na dĺžku prerušenia spolužitia a postoj oboch účastníkov má súd za to, že nie je predpoklad k obnoveniu spolužitia tak, aby si manželstvo v budúcnosti mohlo plniť svoj spoločenský účel. Súd preto manželstvo účastníkov rozviedol. Príčinou rozvratu manželstva je postupné manželské vzájomné citové odcudzenie, keď účastníci trávili spoločný čas v spoločnej domácnosti len sporadicky pre výkon práce odporcu v zahraničí.

16./ Podľa § 25 ods. 1 Zákona o rodine rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvoze.

Podľa § 62 ods. 1,2,3,4,5,6 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju

5

27P/228/2017

vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Ak je maloleté dieťa zverené do striedavej osobnej starostlivosti rodičov, súd pri určení výživného prihliadne na dĺžku striedavej osobnej starostlivosti každého rodiča alebo súd môže rozhodnúť aj tak, že počas trvania striedavej osobnej starostlivosti rodičov výživné neurčuje.

Podľa § 24 ods. 2, 3, 4, 5 Zákona o rodine rozhodnutie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností možno nahradiť dohodou rodičov. Dohoda musí byť schválená súdom, inak je nevykonateľná. Súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi. Súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov dbá na právo toho rodiča, ktorému nebude maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, na pravidelné informovanie sa o maloleťom dieťati. Rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, môže sa práva na pravidelné informovanie sa o maloleťom dieťati domáhať na súde.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne od dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

17./ V časti úpravy výkonu rodičovských práv a povinností súd schválil rodičovskú dohodu v znení, ako ju uzatvorili obaja účastníci. Podpisy rodičov na rodičovskej dohode boli overené na Notárskom úrade notárky N.. F. K. dňa 04.04.2018.

18./ O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 52 C.m.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Bratislave.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie je treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet

6

27P/228/2017

rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 CSP). Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o dvolaní (§ 62, ods. 1, 2 CMP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia. Súd môže nariadiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu. Konanie o výkone neodkladného opatrenia nariadi súd vždy aj bez návrhu (§ 376 CMP)

Proti tomuto rozsudku v časti výroku schválenia dohody rodičov odvolanie nie je prípustné (§ 122 CMP).